

Скоро лише почув Петро ту вість, що пан хоче його взяти з собою в дорогу, і то в таку дорогу аж за море, утішився тим, що не міра, бо така подорож видала ся йому несподіванкою.

— Поправді — каже — перший раз в життю побачу чужий далекий край, побачу різні великі міста, побачу те, майже безграничне, море.

Наповнило ся його серце невисловленою радістю, і нетерпеливо очікував він тої години, в котрій мав виїхати в дорогу. А коли прийшла та хвиля і візник луснув батогами перед помещиком купця і заїхав красним возом, до которого була занята пара красивих коней, купець і Петро попрацювали ся з домовими, поїхали до воза і рушили в дорогу.

— Пане мій і добродію! — промовив радісно Петро до купця, виїхавши з міста на чисте поле. — Коли за ту велику доброту я вам відплачу ся? За ту ласку, що ви, пане дорогий, звиріли ся на мене як на власного сина? Правду кажу вам, що такої несподіванки я не надіяв ся, щоб ви мене коли в таку далеку дорогу взяли. Я буду міг поглянути на далекий світ розглянути ся по чужих містах і селах, побачити безграничне море, придивити ся тим кораблям, що посять тьму людей по морських хвилях! Пане мій і добродію, такої великої утіхи я у своїм життю ще не мав!

— За твою доброту, за твою вірну службу і привязане до мого дому роблю се для тебе! — каже купець. — А коли, дорогий синку, поїдеш тепер зі мною і будеш добре справував ся, то колись другий раз я тебе лиш самого випроваджу в дорогу, щоб ти сам не турдив ся.

В такій розмові хутко перемінала подорож.

Переїздили вони різні околиці, села, міста, поля і сіножаті, ліси і гори, аж накінець заїхали до портового міста над море, з відки треба їм було сідати на корабель.

Невдовзі поїхали всі до корабля. Коли прийшла година від'їзду, рушив корабель в дорогу на шире море, колибаючи ся то в ту то в иншу сторону, і піднав рівня моря як по склі. День був красний, на небі ані хмарки, море спокійно стояло; лиш вітрець повівав з вільня і вітрила сильно гнали кораблем все дальше і дальше.

Плили вони так три доби морем, а четвертого дня десь коло полудня приплив корабель до другого берега до портового міста. На розказ капітана служба позвивала вітрила і прикріпила корабель до сухої землі. Всі подорожні, як також і купець з Петром вийшли з корабля і пішли до міста.